

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Zhurauskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zhurauskaya Volha către Inspectoratul General Pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 1 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-163/25
PIGD 2-23068997-01-3ra-24032025)*

Recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Chișinău – jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

26 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Zhurauskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 15 mai 2023, Zhurauskaya Volha, reprezentată de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, solicitând anularea unui act administrativ individual.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, fiind cetățean străin originar din Republica Belarus, orașul Vitebsk, s-a adresat Direcției Azil și Apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, cu o cerere de acordare a azilului pe teritoriul Republicii Moldova.

3. Prin decizia Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1854/23//DAA din 14 aprilie 2023, cererea sa de azil a fost respinsă. Autoritatea competentă a invocat următoarele argumente: nu există un risc serios de care reclamanta ar putea fi vizată (condamnare la moarte sau supunere la o pedeapsă echivalentă acesteia); nu rezultă că aceasta ar fi comis o infracțiune pe teritoriul statului de origine; nu există indicii privind aplicarea unor tratamente sau pedepse inumane ori degradante asupra acesteia în țara de origine și nici riscul de a fi supusă unor astfel de tratamente în cazul întoarcerii; totodată, s-a reținut că reclamanta nu a fost constrânsă să părăsească Republica Belarus în mod forțat; s-a apreciat că situația generală din Republica Belarus nu constituie, în sine, un pericol pentru viața ori securitatea reclamantei în cazul reîntoarcerii.

4. Reclamanta a contestat decizia ca fiind neîntemeiată, susținând că a părăsit teritoriul Republicii Belarus la data de 1 august 2020 și a intrat în Federația Rusă, unde a rămas timp de două luni. Ulterior, a plecat în Ucraina, iar la data de 4 octombrie 2020 a intrat în Republica Moldova, invocând că se afla în vizită la bunica copiilor săi (pe linie paternă), cetățean al Republicii Moldova.

5. Reclamanta a menționat că are doi copii – Movileanu Rustam și Movileanu Leria – care dețin dublă cetățenie, atât a Republicii Moldova, cât și a Republicii Belarus.

6. Aceasta a subliniat că nu se poate întoarce în Republica Belarus, deoarece există riscul să fie supusă represiunilor sau chiar unei execuții ilegale, motivat de faptul că a activat în calitate de jurnalist în cadrul unor organizații obștești.

7. Potrivit relatărilor sale, în anul 2019, împotriva sa a fost inițiat un dosar penal pentru infracțiunea de „insultare a unui reprezentant al autorităților”. În acest context, domiciliul său a fost percheziționat, fiindu-i ridicate echipamente în valoare de aproximativ 10.000 de dolari americani, fără eliberarea unui proces-verbal sau a unui alt act justificativ. Totodată, contul său bancar a fost blocat. La aproximativ două săptămâni după aplicarea unei amenzi, reclamanta a fost adusă cu forța în fața unei comisii de anchetă pentru a depune mărturie. Ulterior, împotriva sa a fost intentat un dosar contravențional și i s-a aplicat o amendă în mărime de 810 ruble belaruse (echivalentul a circa 6000 de lei moldovenești).

8. Reclamanta a arătat că, temându-se pentru propria viață și pentru viața celor doi copii minori ai săi, și având în vedere posibilele consecințe ale exprimării publice a opiniilor sale împotriva guvernului din Belarus, în contextul alegerilor prezidențiale din august 2020, a decis să părăsească țara de origine și să se stabilească în Republica Moldova, stat al cărui cetățean este tatăl copiilor săi.

9. După plecarea din Republica Belarus, solicitanta de azil a continuat să își exprime în mod activ poziția publică și politică, prin comentarii postate pe rețelele sociale și prin colaborarea cu organizații calificate de autoritățile belaruse drept grupuri extremiste. Reclamanta susține că, în cazul reîntoarcerii în Belarus, riscă să fie arestată, întrucât este percepută de regimul autoritar ca un „dușman al poporului”. La aproximativ două luni de la plecare, a aflat că a fost inclusă în lista internațională de persoane căutate de autoritățile din Federația Rusă, listă în care se află și în prezent. Prin urmare, întoarcerea în țara de origine comportă pentru aceasta un risc real de arestare arbitrară sau chiar de eliminare fizică.

10. Totodată, reclamanta a precizat că, în perioada alegerilor prezidențiale din anul 2020, și-a exprimat public opoziția față de regimul condus de președintele Aleksandr Lukașenko, acuzând fraudarea masivă a alegerilor. A invocat că, sub conducerea acestuia, Republica Belarus a devenit un stat represiv, unde cetățenii sunt lipsiți de cele mai elementare drepturi, iar orice exprimare a dezacordului este urmată de sancțiuni severe, constând în amenzi disproporționate sau privare de libertate. Aceste practici represive s-au intensificat în special după scrutinul prezidențial din 2020.

11. Reclamanta nu este de acord cu decizia Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație de a-i respinge cererea de azil și consideră că cererea sa nu a fost examinată într-un mod complet și obiectiv. În opinia sa, autoritatea administrativă nu a luat în considerare în mod corespunzător circumstanțele expuse, precum și riscurile reale și pericolele iminente care o amenință în cazul reîntoarcerii în statul de origine.

12. Pe cale subsidiară, a menționat că cetățenii Republicii Belarus sunt privați de drepturile fundamentale prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor

Omului, iar autoritățile exercită frecvent rețineri arbitrare, fără respectarea garanțiilor procesuale și fără formularea oficială a unor acuzații. Reclamanta a relatat că are cunoștință de multiple cazuri de arestare a apărătorilor drepturilor omului și a oferit ca exemplu un caz concret în care un jurnalist cu care colaborase anterior, angajat al postului „Radio Libertatea”, a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de 6 ani pentru convingerile sale politice.

13. Astfel, reclamanta susține că, în eventualitatea întoarcerii în Republica Belarus, în calitate de activist public și jurnalist, se află în pericol iminent de a fi persecutată penal, cel puțin în temeiul următoarelor articole ale Codului penal belarus: art. 130, 188, 193, 367¹ și 369. În plus, reclamanta afirmă că respingerea cererii sale de azil ar genera consecințe grave asupra situației familiale, întrucât are în grijă exclusivă cei doi copii minori, iar tatăl acestora nu locuiește pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, bunica copiilor, în vârstă de 80 de ani, nu este în măsură să preia responsabilitatea pentru creșterea și îngrijirea acestora. Astfel, reclamanta este singura persoană capabilă legal și faptic să exercite responsabilitatea părintească până la atingerea majoratului de către copii. Reîntoarcerea forțată în statul de origine ar duce, în mod inevitabil, la separarea familiei, cu consecințe negative ireparabile asupra minorilor.

14. În acest context, reclamanta consideră că, potrivit legislației în vigoare, coroborate cu informațiile credibile referitoare la situația actuală din Republica Belarus, se constată că Zhurauskaya Volha întrunește condițiile de acordare a protecției prevăzute de art. 16 și art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, întrucât există un risc real pentru integritatea vieții și sănătății sale în cazul reîntoarcerii în țara de origine.

15. Totodată, reclamanta susține că decizia contestată este viciată prin lipsa unei analize complete și conforme cerințelor legale ale cererii de azil. Astfel, autoritatea competentă nu a realizat o cercetare detaliată a tuturor circumstanțelor relevante ale cazului, cu încălcarea art. 42 din Legea nr. 270. De asemenea, nu a valorificat informații clare, actualizate și din surse multiple privind situația generală din Republica Belarus, contrar prevederilor art. 43 din aceeași lege. În plus, autoritatea nu a luat în considerare în mod corespunzător atât evenimentele survenite anterior părăsirii țării de origine, cât și cele apărute ulterior, aspect obligatoriu potrivit art. 48 din Legea nr. 270.

16. Având în vedere cele expuse, reclamanta Zhurauskaya Volha solicită anularea Deciziei Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI nr. 1854/23//DAA din 14 aprilie 2023 și acordarea unei forme de protecție în conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 15 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de avocatul Ștefan Șevciuc în numele reclamantei Zhurauskaya Volha a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Instanța a constatat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru anularea deciziei Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație și, respectiv, pentru acordarea formei de protecție solicitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La data de 24 decembrie 2023, avocatul Ștefan Șevciuc, acționând în numele reclamantei Zhurauskaya Volha, a formulat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 decembrie 2023. Prin cererea de apel, s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și adoptarea unei noi hotărâri prin care să se admită integral acțiunea în contencios administrativ, cu consecința anulării deciziei Direcției Azil și Apatridie și acordarea formei de protecție prevăzute de lege.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Curtea de Apel Chișinău a respins apelul formulat de avocatul Ștefan Șevciuc, depus în numele apelantei Zhurauskaya Volha, ca fiind nefondat. Instanța de apel a menținut hotărârea din 15 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, constatând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată.

20. În motivarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a reținut că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă cu privire la netemeinicia acțiunii reclamantei. Or, Direcția Azil și Apatridie, în temeiul legii, avea obligația de a verifica obiectiv și imparțial toate sursele de informații relevante pentru cererea de azil aflată în examinare, de a cerceta toate circumstanțele și de a ține cont de toate împrejurările care redau cât mai obiectiv situația reală a solicitantului și necesitatea acordării protecției de către statul Republica Moldova. De asemenea, era obligată, în baza legii, să verifice toate circumstanțele invocate de către solicitant în motivarea cererii de azil, în scopul stabilirii gradului de corespundere a acestora cu realitatea. Or, la examinarea cererii de azil, autoritatea competentă nu era ținută să constate situația de fapt existentă independent de argumentele prezentate de solicitant.

21. În cauză, instanța de apel a reținut că decizia contestată a fost emisă cu respectarea procedurii prevăzute de lege, iar reclamanta nu a invocat nicio încălcare de procedură la emiterea deciziei. În decizia emisă, autoritatea pârâtă a menționat că, din analiza conceptului de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două componente – elementul subiectiv și cel obiectiv – nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenției din 1951.

22. De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță a apreciat în mod corect faptul că reclamanta nu a prezentat Inspectoratului General pentru Migrație și nici în fața instanței de judecată probe pertinente, concludente și admisibile care să ateste prezența unor temeri bine întemeiate privind persecuția în țara de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică. Totodată, nu s-a probat că, din cauza acestor temeri, reclamanta nu poate beneficia de protecția statului a cărui cetățenie o deține ori că nu dorește să se reîntoarcă în statul respectiv.

23. Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale, instanța de apel a susținut concluziile instanței de fond potrivit cărora Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a emis legal actul administrativ contestat – Decizia nr. 1854/23/DAA din 14 aprilie 2023. În cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile care să justifice anularea actului administrativ, motiv pentru care acțiunea a fost corect respinsă ca fiind neîntemeiată.

24. Instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului potrivit căruia hotărârea primei instanțe ar fi trebuit casată, întrucât ar fi contrară circumstanțelor cauzei. La examinarea conținutului hotărârii contestate, instanța de apel a reținut că aceasta este legală, motivată și bine argumentată, făcând trimitere la normele de drept material și procesual, oferind o apreciere corectă probelor administrate, determinând circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei și aplicând în mod just legea.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 19 martie 2025, Zhurauskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan a depus recurs împotriva deciziei din 1 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

26. Recurenta a susținut că instanțele de fond și de apel nu au examinat cauza în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele relevante, pronunțând hotărâri nefondate. Curtea de Apel Chișinău a tratat superficial cauza și nu a valorificat rapoartele internaționale invocate, inclusiv cele la care Direcția Azil și Apatridie făcuse referire în decizia contestată.

27. Instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr.270/2008, potrivit căror niciun beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat într-un stat unde există riscul amenințării vieții, torturii sau tratamentelor

degradante. De asemenea, au fost ignorate dispozițiile art. 5 alin. (1) din CEDO și art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

28. Conform art. 17 din Legea nr. 270/2008, statutul de refugiat trebuie acordat persoanelor care, din cauza unor temeri bine întemeiate de persecuție pentru opinie politică, se află în afara țării de origine și nu pot sau nu doresc să se pună sub protecția acesteia. Acest temei este aplicabil în mod direct reclamantei.

29. În cazul solicitantei, trebuie aplicat „beneficiul dubiului”, potrivit art. 44 din Legea nr. 270/2008, deoarece circumstanțele persecutorii nu pot fi întotdeauna probate cu documente, mai ales în contextul părăsirii urgente a țării de origine.

30. Temerea recurentei este întemeiată subiectiv și obiectiv, iar întoarcerea în Federația Rusă sau Republica Belarus i-ar pune în pericol viața și integritatea. Decizia autorității competente se bazează pe argumente formale și nu reflectă riscurile reale.

31. S-a făcut referire la art. 45 alin. (3) din Legea nr. 270/2008, unde „risc serios” include pedeapsa cu moartea, tratamente inumane sau tortură, ori amenințarea gravă la viață în context de violență generalizată.

32. Recurenta a colaborat cu consilierii, a oferit informații complete și nu au fost constatate contradicții între declarații. Argumentele autorității privind lipsa riscurilor sau existența alternativei refugierii interne sunt nefondate și contrazic informațiile obiective și situația personală a reclamantei.

33. Instanțele au ignorat obligația legală de a cerceta toate aspectele relevante (art. 42 din Legea nr. 270/2008), de a examina individual și obiectiv cererea (art. 43), de a ține cont de informații precise și actualizate din surse multiple privind situația din țara de origine, și de a evalua atât evenimentele anterioare, cât și cele ulterioare părăsirii țării (art. 48).

34. În concluzie, se solicită casarea deciziilor instanțelor inferioare și admiterea cererii de acordare a protecției conform art. 16 din Legea nr. 270/2008, întrucât existența unei temeri bine întemeiate de persecuție și a unui risc real asupra vieții și integrității reclamantei este evidentă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

36. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

37. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

38. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Șevciuc Ștefan la data de 20 ianuarie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar.

40. Astfel, cererea de recurs depusă de Zhuraskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan la data de 19 martie 2025, este în termen. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Zhurauskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

51. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Zhuraskaya Volha, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă